

4521

રાજગૃહી
નાલન્દા
પાવાપુરી-વૈશાલી
બોદ્ધગયા

ચિત્રોત્થાં નકસા સાથે

મગધ-ભૂમિ

ન વી ન ત મ

પથ-પ્રદર્શન

રાજગૃહી - નાલન્દા - પાવાપુરી

વૈશાલી - ગયા - બૌદ્ધ ગયા

(ચિત્રો તથા નકસા સાથે)

પ્રકાશક

જૈનકો પ્રકાશક

૨૫૬૮ ધર્મપુરા

દેહલી-૬

કીમત ૧-૨૫

અનુક્રમણિકા

વિષય

પાન નંબર

રાજગૃહી	૩
રાજા જરાસંધ- રાજા ખિમિસાર- રાજા અમતશત્રુ	૪
રાજગૃહ ત્યાં જૈન અને બૌદ્ધ ધર્મ	૫
જૈન સાહિત્યમાં રાજગૃહ	૬
રાજગૃહમાં ભગવાન મહાવીરનું પ્રથમ સમવસરણ	૮
પર્વતો પર જૈન મંદિરોનો પરિચય	૯
રાજગૃહ અને બૌદ્ધ ધર્મ રાજગૃહ દિગ્દર્શન (દર્શનીય સ્થળ) વેણુવન	૧૧
કરન્દ નિવાપ - મહાવીર ચરણ ચૌરા	
વેલાર પહાડ પર પથરની પીપલા ગુફા	૧૨
સાતપણી ગુફા - પ્રાચીનો જૈન મંદિર - મહાદેવ મંદિર	૧૩
મણિયાર મઠ	૧૪
સેત ભંડાર ગુફાઓ - રણભૂમિ - ખિમિસાર જોડ	૧૫
હવનનો આશ્રકુંજ - મદ કુચ્છી ત્યાં મદ કુચ્છી ગૃધ્ર કુંડ	૧૬
નિરવ શાન્તિ સ્તૂપ - રાજગૃહ માર્ગ (એરિયલ રોપવે) રથ ચક્ર અને	૧૭
સોમ સિંધી	૧૭
જૈન મુનિ ની તપસ્યા ત્યાં સંસ્કાર ભૂમિ - આણગંગા	૧૮
કુંડ ગર્ભ પાણીના ઝરણાં	૧૮
સામ્રાજ્યોપવિત્ત દિવાળ અમતશત્રુ નો કોટ અને નવીન રાજગિર	૧૯
મખડુમ કુંડ	૧૯
અન્ય મંદિર	૨૦
નાસંદા	૨૦
નાસંદા નો અન્ત	૨૨
નાસંદા નો પ્રતો કેરી રીતે લાગ્યો-ખુદાઈ સ્થળ મુખ્યમંદિર સ્થળ નં.૩	૨૩
વીહાર નો ઉપગ્રહ સ્થળ ૧ થી ૧૪ સુધી	૨૪
નીકટવર્તી સ્થાન -કુડલપુર -હાનચાંગ મામારીયલ	૨૭
નવ નાસંદા મહા બીહાર -વૈશાલી (કુંડઆમ)	૨૭
પાવાપુરી	૨૮
ગયા બૌદ્ધ ગયા	૨૯
બાહ્ય ગયા - મુખ્ય મંદિર બૌદ્ધી વૃક્ષ	૩૧
સોલ સ્થાન	૩૨

રાજગૃહ

પટના થી ૨૦૧ કિલોમીટર દક્ષિણ-પૂર્વ પહાડીઓથી ઘેરાયેલો રાજગિર અત્યંત પ્રાચીન કાળથી શક્તિશાળી સામ્રાજ્યોથી સંકળાયેલો રહેલ છે. આ સામ્રાજ્યો નો આંતક કોઈ જમાનામાં આખા ભારતવર્ષમાં હતો. જુના જમાનામાં રાજગિર અનેક નામોથી મશહૂર રહેલ છે જેમા વસુમતિ, ગૃહદ્રથપુર, ગિરિવજ્ર. અને રાજગૃહ મુખ્ય છે.

રામાયણમાં જે વસુમતિનો ઉલ્લેખ છે કદાચ સ્મૃતિકર્તા બ્રહ્મા નો ચોથા પુત્ર રાજન વસુના નામ પર છે કહેવત છે કે- આ શહેર એના દ્વારા જ વસાયેલુ છે. ગૃહદ્રથપુર જેનો ઉલ્લેખ મહાભારત અને પુરાણોમાં આવે છે રાજન જરાસંધ ના પુર અને એક વંશના બાની રાજન ગૃહદ્રથ ના નામ પર પડ્યું છે. ગિરિવજ્ર નામ પડવાનું કારણ એજ હતું કે નગર (ખીણ) ચારે તરફ પહાડીઓથી ઘેરાયેલું છે કુશાગ્રપુર કહેવડાવવાનું કારણ યા તો ગૃહદ્રથ ના ઉત્તરાધિકારી રાજન કુશાગ્ર ના નામ પર હોય અથવા એ ખુશખુદાર ધાસ ને કારણ જે આ ખીણ માં શહેરના આજુબાજુ ગહુતાપત થી ઉગેલ છે રાજગૃહ (રાજનગો નો વાસ) તો એવા સ્થાન ને માટે ઉપયુક્ત જ છે જે સૈંકડો-વર્ષ સુધી મગધ સામ્રાજ્યની રાજધાની રહેલ છે રાજગિર જે પાંચ પહાડીઓથી ઘેરાયેલ છે. મહાભારતમાં એક જગ્યાએ એમના નામ કૈલાશ, વરાહ, વૃષભ, ઋષિગિરી ચૈત્યક આપેલ છે, પરંતુ ખીણ જગ્યાએ મંદાર, વિપુલ વરાહક, ચૈત્યક અને મતંગ આપેલ છે. પાલી લેખોમાં એમના નામ વૈભાર, પાંડવ, વૈપુલ્ય, ગૃધકુટ ઋષિગિરિ આપેલ છે. આજકલ એમના નામ વૈભાર, વિપુલ, રત્ન હન, શૈલ, ઉદય અને સોના છે- આ નામ જૈન પ્રભાવ ના કારણ પડેલ છે.

રાજા જરાસંધ

મહાભારતમાં રાજગૃહ જ્યારે જરાસંધની રાજધાની હતી જરાસંધ એ જમાનામાં સૌથી વધારે શક્તિમાન રાજા માનવામાં આવતો હતો એક સૈનિક સંધિ પ્રસ્તુત કરવા માટે એણે પોતાની ૨ પુત્રી પોતાની અસતી, એને પ્રસ્તિના વિવાહ મથુરાના પરાક્રમી રાજા કંસ ની સાથે કરી દીધા હતા. કંસ ભગવાન કૃષ્ણનો મામે હતા. જ્યારે કૃષ્ણે કંસને એના દુરાચારના કારણે મારી નાખ્યા તો જરાસંધે કૃષ્ણના સન્નતીયો નો વિનાશ કરવા માટે કેટલાય હુમલા કર્યા પરંતુ દરેક વખતે એણે જરૂરી હાર સહન કરવી પડી. એના પછી લાંડવ બન્ધુ ભીમ અને અર્જુન ને સાથે લઈ કૃષ્ણે ગિરિવ્રજ ગયા અને એમના કહેવા મુજબ ભીમે જરાસંધ થી કુસ્તી કરતી વખતે એને જાંધ પકડી ને ચીરી નાખ્યો. પણ જરાસંધના વશ જ થોડો સમય તક રાજ્ય કરતા રહ્યા.

રાજા બિંબિસાર

પોતાના અભિતાલ બુદ્ધ બન્યા એ પડેલા જ્યારે રાજકુમાર સિદ્ધાર્થ ગૌતમ પહેલીવાર રાજગૃહ ગયા ત્યારે રાજગૃહ ને રાજધાની બનાવી ને રાજા બિંબિસાર મગધ પર રાજ્ય કરતો હતો. એ વખતે જે ચાર રાજાઓ નો ઉત્તરી ભારત પર બોલબોલા હતા. એમાંથી બિંબિસાર એક હતો- બાકી ત્રણ કૌશલ ના રાજા પ્રસન્નજીત, વાત્સ ના રાજા જહનન અને અવન્તિ ના આમા પ્રધાન હતા,

રાજા અન્નત શત્રુ

રાજા બિંબિસાર બુદ્ધ અને એમના મતનો બહુજ પ્રશંસક હતો કહેવાય છે કે એમની વૃદ્ધાવસ્થામાં એમના પુત્ર અને ઉત્તારાધિકારી અન્નતશત્રુ (૪૯૧-૫૯ ઇસાની પહેલા) એ એમને કેદ કરીને મારી નાખ્યાં. પાછળથી અન્નત શત્રુ એ બૌદ્ધ ધર્મ પ્રહણ કરી લીધો. ચીની યાત્રી ફાનિહુઆન કથાનાનુસાર પહાડિઓથી બહારની રાજધાની એણેજ વસાવી હતી, જ્ઞાન-ચાંગ

ના લેખો થી એ વાતની કંઈક પુષ્ટિ થાય છે પાલી લેખોના અનુસાર એણે નગરના પ્રાચીનોની મરમત કરાવી હતી. કેમકે એને અવન્તિ ના કૂર રાજા પ્રધેત ને હમલાનો ડર હતો.

એમ કહેવાય છે કે અજતશત્રુ ના પુત્ર અને ઉત્તરાધિકારી રાજા ઉદયને એમને તડપાવી તડપાવી ને મારી નાખ્યા અને રાજધાની રાજગૃહથી ઉપાડી ને પાટલીપુત્રમાં સ્થાપી સારથી રાજગૃહની રાજનૈતિક સ્થિતિ ધીરે-ધીરે પડતી ચાલી

રાજગૃહ તથા જૈન અને બૌદ્ધ ધર્મ

ભારતવર્ષના વિહાર રાજ્યમાં સંજયહ (રાજગૃહ) પંચ પર્વત પરિષ્કિત પાવન અને પ્રાચીનતમ સ્થળ છે. પ્રાગૈતિહાસિક પાષાણ યુગથી લઈ ને ઐતિહાસિક કાળમાં એને સદીઓ સુધી મગધ જનપદની રાજધાની રહેવાનું સૌભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું આજ નગરના સિંહાસન થી અતિ પ્રાચીન સમયમાં બ્રહ્મપુત્ર કુશવ તનવ-વસુથી લઈને મહાભારત યુગના આરંભમાં મહાપરાક્રમી જરાસંધ અને એના પછી એના પ્રતાપી વંશજ અને ઐતિહાસિક યુગના ઉપાકાળમાં હર્યેક વંશીય વિજયી વીર બિંબિસાર અને અજતશત્રુ એ પોતાના વિશાળ સામ્રાજ્યનું શાસન કર્યું હતું. આજ રાજગૃહથી નવીન રાજધાની પાટલીપુત્રનું સ્થાનાંતરણ થયું.

જૈન અને બૌદ્ધ ધર્મોના વિકાસ અને પ્રસાર આજ રાજગૃહથી થયો હતો. અહિંના સ્વતંત્રએતા પ્રાચીનો ના વિચાર ધર્મના વિષયમાં ઉદાર, વિસ્તૃત અને પ્રશસ્ત હતા. આજ કારણ છે કે રાજગૃહ હિન્દુ જૈન અને બૌદ્ધ ત્રણેનું પવિત્ર તીર્થ સ્થાન છે મુસલમાન સન્ત શ્રી મખદુમ શાહ શર્ફુદીન ને લગભગ ૧૨૩૪ ઈ. માં વિપુલ પર્વત ની તળટીમા સ્થિત શશકુંડ અસારના (મખદુમકુંડ) ની પાસે ૧૨ વર્ષો સુધી તપસ્યા કરી હતી. આ કારણે આ મુસલમાનો નુ પણ તીર્થ બન્યું.

જૈન સાહિત્યમાં રાજગૃહ

રાજગૃહનો ભગવાન મહાવીર થી પહેલા પણ જૈનધર્મ થી સંબંધ રહેલ છે. રામાયણ કાલમાં ભગવાન મુનિ સુવ્રતનાથ ના ગર્ભ જન્મ તપ જ્ઞાન એ ચાર કલ્યાણક અહી જ થયેલા એના પછી આ જ વંશમાં અર્ધ-ચક્ર પ્રતિ નારાયણ જરાસંધ થયો. એ બહુજ પરાક્રમી અને રણશુરો હતો એના સમયમાં યાદવોએ મથુરા છોડી દ્વારકામાં આશ્રય લીધો હતો. અહીયા ભગવાન આદીનાથ અને વાસુપુજ્ય સ્વામી ના સાંવાય અવશેષ રર તીર્થંકરો ના સમવશરણ આવ્યા હતા. જૈન સાહિત્ય આ વાતને ગર્વથી સ્વીકાર કરે છે. કે રાજગૃહ ભ્રમણ સંસ્કૃતિ નુ કેન્દ્ર રહેલ છે.

રાજગૃહ-સિદ્ધ ભૂમિ છે. અહિયા ભગવાન મહાવીર ને વિપુલાયત્ર ઉગર પહેલું સમવશરણ લાગ્યું હતું. આ સ્થલથી અનેક ઋષિ મુનિઓએ નિર્વાણપદ પ્રાપ્ત કર્યું છે. શ્રદ્ધેય શ્રી નાથુરામ પ્રેમી એ અનેકો પ્રમાણો દ્વારા નંગ-અનંગ વગેરે સાડા પાંચ કરોડ મુનિરાજોનું નિર્વાણસ્થળ સ્વણગિરી અથવા સોનાગિરી ને બતાવ્યું છે ઉત્તરપુરાણ ના અનુસાર ગૌતમસ્વામી એ વિપુલાયત્ર પવેતથી નિર્વાણ લાલ કરેલ છે. અન્તિમ કેવલી શ્રી સુધર્મસ્વાના અને જમ્બુસ્વામી એ વિપુલાયત્રથી જ નિર્વાણ પ્રાપ્ત કરેલ છે કેવલી ધનદત્ત, સમુન્દર અને મેઘરથે પણ રાજગૃહ થી જ નિર્વાણ પ્રાપ્ત કરેલ છે. એક પ્રાંતકર એ ભગવાન મહાવીરથી મુનિ દિક્ષા લઇને અહિયા આત્મ-કલ્યાણ કર્યું હતું, ધીવરી પૂત ગન્ધા ને અહીંની જ નીલગુફામાંથી સલ્લેખના વ્રત ગ્રહણ કરીને શરીર ત્યાગ કરી દીધો હતો.

મુનિસુવ્રત કાવ્યના રચયિતા અર્હદાસ (૧૩ વીં શતાબ્દી) એ આ નગરીના વૈભવનું વર્ણન કરતા કહ્યું છે કે મગધ દેશમાં પાછગની તરફ સંકળાયેલ વિશાળ બગીચાઓથી યુક્ત રાજગૃહ નગરી સુશોભિત હતી. આના બાહરના બગીચાઓમા અનેક વેલાઓ સુશોભિત હતા. અહિયા સદા શૈલાગ્ર ભાગથી નિકળતી જળધારા સુદરીઓના નિરતર સ્નાન કરવાના કારણે

સિન્દુરયુક્ત દેખાય છે. નગરીની બાહર વિશાળ મેદાન ઘોડોની પંક્તિઓના ચાલવાથી મન્દોમન્ત હાથિઓ યોદ્ધાઓની શસ્ત્રશિક્ષા થી અને સુભટોના મસ્તકયુક્ત થી શોભાયમાન રહેતા હતા. આ નગરીની ચારે દીવારોના સર્વે કળશ એટલા ઉત્તત હતા. કે એને ભ્રમવશ સર્વે કળશ સમજીને દેવાંગનાઓ એને લેવા આવતી હતી. આ નગરીઓની અદ્વાલિકાઓની ઉંચી ઉંચી ખાગ્ગઓ અને રંગીન તોરણ આકાશને અડતા હતા અને ઇન્દ્ર ધનુષ ના દરય ખનાવતા હતા. ઇન્દ્ર કાન્તમણી થી બનેલા મકાનની કાન્ત ચન્દ્રમાની જથ્થે સનાથી મળીને ક્રીડ સકન અગ્નિઓના લીધે દિવ્ય પ્રાંતિ ઉત્પન્ન કરતી હતી. અહિંયાના સુંદર જનાલય અકૃત્રિમ જનાલયોની શોભાને પણ ઝાંખા પડતા હતા. આ નગરીના શાસક સર્વશુભ સમ્પન્ન ધન ધાન્યથી યુક્ત, વિદ્વાન પ્રજાવત્સલ, અને ન્યાયવાન હોયે શુભચંદ્ર દેવે શ્રેણિક ચરિત્રમાં આ નગરનું વર્ણન કરતા લખ્યું છે અહિંયા ન અજ્ઞાની મનુષ્ય છે અને ન તો શીત રક્તિ સ્ત્રીઓ. અહિંયાના પુરુષ કુખેરના જેવા ઘેલવ વાળા અધે રિત્રઓ દેવાંગનાઓ સમાન દિવ્ય છે. અહિંયાના મનુષ્ય જ્ઞાની અને વિવેકી હતા. કસા, કૌશલ, શિષ્ટમાં એ અતુલનીય હતા જે મંદિરો અને રાજ પ્રસાદ માં સર્વત્ર જય-જયની ધ્વનિ ચોખેર સંભળાતી હતી

જૈનીઓના અન્તિમ તીર્થંકર મહાવીર ચૌદહમહિના રાજશુભ અને નજીકમાં નાલંદામાં વિતાવ્યા. જૈન ઇતિહાસના અનુસાર બિંબિસાર અને અગ્નિશત્રુ જેમના નામ જૈન સાહિત્યમાં રાજ શ્રેણિક અને રાજ કુણિક આવે છે. જૈન ધર્મના અનુયાયી હતા.

આજે રાજગિરના આધુનિક ધાર્મિક મહત્વ મુખ્યતઃ જૈનીઓના કારણે છે સ્વલાવથી જ ઉંચી જગ્યાઓના પ્રેમી હોવાને કારણે જૈનીઓએ ખાસ કરીને બધા પહાડોના શિખરો પર મંદિર બંધવ્યા છે. અત્યાર ના નવા મંદિર પ્રાચીન મંદિરોના અવશેષો પર બનાવેલ છે.

રાજગૃહીમાં ભગવાન મહાવીરનું પ્રથમ સમવશરણુ

ભગવાન મહાવીર ને કેવલ્ય પ્રાપ્તિ ની વિશ્વ હિત-કારિણી ઘટનાની શુભ સુચના કેટલાક વિશેષ શુભ ચિન્હો દ્વારા સૌવર્મ ઇન્દ્ર ને પ્રાપ્ત થઈ હતી એમને કુબેરને એક સુંદર વિશાળ વ્યાખ્યાન સભા મંડપ (સમવશરણુ) બનાવવાનો આદેશ આપ્યો. કુબેરે પોતાના દિવ્ય સાધનો થી અતિશીઘ્ર એક બહુજ સુંદર દર્શનીય વિશાળ સમવશરણુ બનાવ્યો જેને ત્રણ કેટ અને ચાર દાર હતા. દાર પર સુંદર વેદિકા (ગન્ધકુટી) બની હતી ગન્ધકુટી પર રત્નજડિત સુવર્ણ સિંહાસન હતા જેમાં કમલનું ફુલ બનેલું હતું ગન્ધકુટી ની આગેતરફ ૧૨ વિશાળ ઓરડા હતા. જેમાં દેવ, દેવી, મનુષ્ય, સ્ત્રી સાધુ, સાધ્વી પશુ-પક્ષી વગેરે ઉપદેશ સાંભળવા વાળા ભદ્ર, પ્રાણિયોની બેસવાની વ્યવસ્થા હતી મધ્યવર્તિની ઉચ્ચ ગન્ધકુટીના સિંહાસન ઉપર ભગવાન મહાવીર ને વિરાજમાન થવાની વ્યવસ્થા હતી. એથી એમનો ઉપદેશ સાંભળવા વાળા એને સારી રીતે સંભળાતા હતા.

એજ સમયે દેવોનું દુકુંભી વાણું ત્યાં વાગવા લાગ્યું જેની મધુર આકર્ષક ધ્વનિ ને બહુજ દૂર સુધી સંભળાતી હતી. એ ધ્વનિ ને સાંભળી ને સમવશરણુની વાર્તા કાનાંકાન દૂર સુધી ફેલાઈ ગઈ જેનાથી ભગવાન મહાવીરનો દિવ્ય ઉપદેશ સાંભળવાની ઉત્કંઠાથી દૂર-દૂરની પ્રજા આલીને જ્ઞાનુકલા નદીના તટ પર બેસી સમવશરણુમાં પહોંચી ઇન્દ્ર પણ વિશાળ દેવ પરિવાર સાથે પહોંચ્યો. ત્યાં રાત અને દિવસનો ભેદ નહોતો જાણતો પરંતુ આખો દિવસ વીતી ગયો અને રાત્રિ પણ સમાપ્ત થઈ ગઈ તીર્થ કરના મુખ થી એક અક્ષર પણ પ્રકટ ન થયો. એજ પ્રમાણે બીજો ત્રીજો દિવસ થયો પણ વાણી પ્રકટ ન થઈ ભગવાને વિહાર કરી લીધો. વિહાર પછી ભગવાન જ્યાં થોભ્યાં ત્યાં કુબેરે પહેલાં જેવો ભવ્ય સમવશરણુ બનાવી દીધો. વિહાર કરતાં કરતાં ભગવાન મહાવીર રાજગૃહી ના વિંપુલાચલ પર્વત પર આવી પહોંચ્યા ત્યાં પણ સુંદર વિશાળ સમવશરણુ અને યથાસમય અસંખ્ય શ્રૌતા પણ એકત્ર થયા, પરંતુ અહિંયા પણ તીર્થ કર મહાવીર મૌન રહ્યા.

મહાવીર ભગવાન ના મૌન ના મુગ કારણ પર સમવશરણના વ્યવસ્થાપક સૌધર્મ ઇન્દ્રે ગંભીરતા પૂર્વક વિચાર કર્યો ત્યારે અવધિજ્ઞાનથી એમને જ્ઞાત થયું કે સમવશરણમાં એક એવો મહાન પ્રતિભાશાળી વિદ્વાન ઉપસ્થિત ન થયો જે તીર્થંકર ના દિવ્ય ઉપદેશ ને સાંભળી ને એનું પોતાના હૃદયમાં ધારણ કરી શકે અને એનું પ્રકરણ બદલ કરીને શ્રોતાઓની જિજ્ઞાસાનું વધાર્થ સમાધાન કરી શકે આ મુશ્કેલીનો પ્રતિનિધી અનન્ના જે ગ્રામ વિદ્વાન મુનિ સમવશરણમાં ન હોવાને કારણે તીર્થંકરની વાણી ન સુધી ને પરચત્ત એમણે અવધિજ્ઞાનથી એ પણ જાણ્યું કે આ સમયે ઇન્દ્ર ભૂતિ ગૌતમ તીર્થંકર નો અનન્ના યોગ્ય વિદ્વાન છે. પરંતુ એ તીર્થંકર મહાવીર ના સંપર્કમાં આવી જાય તો તીર્થંકરનો ગણવર બની શકે છે એવો વિચાર કરી ઇન્દ્રએ એક વૃદ્ધ બ્રહ્મણ નું રૂપ લઈ ને એ-વેદાંગના જ્ઞાતા મહાન પ્રતિભાશાળી વિદ્વાન, ૫૦૦ વિદ્વાન શિષ્યોના ગુરુ ઇન્દ્ર ભૂતિ ગૌતમની પાસે પહોંચ્યો ધણા ઉપાય કરીને ઇન્દ્રભૂતિ ને પોતાની સાથે સમવશરણમાં લઈ આવ્યો. સમવશરણમાં પ્રવેશ કરી જેવા એણે ભગવાન મહાવીરના દર્શન કર્યા ત્યારે એ ભગવાન મહાવીર ની વીતરાગતા થી એ એટલો પ્રભાવિત થયો કે પોતાનો બધોજ પરિબ્રહ્મ છોડીને ત્યાંજ મહાવ્રતી દિગમ્બર મુનિ બની ગયો મુનિ અનન્ના જ ઇન્દ્રભૂતિ ને મન પર્યંત જ્ઞાન થઈ ગયું. વિપુલાચલ પર્વત પર ભગવાન મહાવીર ને કેવલ્ય પ્રાપ્ત થયા ને ૬૬ દિવસ પછી ભગવાન મહાવીરનું મૌન ભગ થયું અને મેઘગર્જનાની જેમ દિવ્ય ધ્વનિમાં પહેલો ઉપદેશ શ્રાવણ કૃષ્ણ પ્રતિપદાના દિવસે પ્રારંભ થયો.

પર્વતો પર જેન મંદિરોનો પરિચય

વિપુલાચલ પર્વત પર ચાર દિગમ્બર તથા એક ચૈતામ્બર મંદિર છે, પહેલાં મંદિરમાં શ્યામવર્ણ કમળની ઉપર ભગવાન મહાવીર સ્વામીની ચરણ પાદુકા છે. ખીજામાં ચન્દ્રપ્રભુની ચરણપાદુકા અસંત પ્રાચીન છે ત્રીજામાં જે મહામાં છે. એમાં ચન્દ્રપ્રભુ ભગવાનની શ્વેત વર્ણ મૂર્તિ વિરાજમાન છે. નજીકમાં જ સં. ૧૫૪૮ ની શ્વેતવર્ણની ચન્દ્રપ્રભુ ભગવાનની મૂર્તિ છે. એક અન્ય પ્રાચીન મૂર્તિ ભગવાન મહાવીરની છે. ચૌથા મંદિરની વેદિકામાં

રવેતર્વણની ભગવાન મહાવીર અને શ્યામવર્ણની મુનિસુવ્રતનાથની મૂર્તિ તથા બીજી તરફ ચરણ છે.

સ્વાગિરિ પર્વત પર એક રવેતામ્બર ચૌમુખી મંદિર છે. જેમાં શ્રી શાન્તિનાથજી, શ્રી પાર્શ્વનાથજી શ્રી વાસુપુજ્યજી તથા શ્રી નેમિનાથજી ની ચરણપાદુકાઓ છે તથા એક પ્રાચીન તથા બે નવા દિગમ્બર મંદિર છે. પહેલા નવીન મંદિરમાં મુનિસુવ્રત સ્વામીની શ્યામવર્ણની બાજ્ય અને વિશાળ પ્રતિમા વિરાજમાન છે. બીજા નવીન મંદિરમાં શ્રી સમુદ્ર મેઘરથ અને ધનદત્ત કેવલીના ત્રણ ચરણ યુગલ વિરાજમાન છે આ ત્રણેય જગ્યાએ અહિંથીજ નિર્વાણ પ્રાપ્ત કર્યું હતું.

ઉદયગિરી પર્વત પર એક રવેતામ્બર મંદિર શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું છે. અને ફરતી ચાર પ્રતિમા છે. દિગમ્બર મંદિર પણ ત્રણ છે એકમાં શ્રી શાન્તિનાથ અને પાર્શ્વનાથ સ્વામીની પ્રાચીન પ્રતિમા અને આદિનાથ ના ચરણ ચિન્હ છે. તથા મહાવીર સ્વામીની ખડગાસન શ્યામવર્ણની પ્રાચીન પ્રતિમા છે બીજી અતિ પ્રાચીન મંદિર ભગવાવશેષવસ્થામાં છે જે આજથી લગભગ ૫૦ વર્ષ પહેલાં ખોદકામ કરીને કાઢ્યું હતું અહિયા નવીન મંદિરમાં ૫ ફુટ ઉંચી ગુલામી રંગની ભગવાન મહાવીરની બાજ્ય પ્રતિમા વિરાજમાન છે.

સ્વર્ણગિરિ પર્વત પર એક ચેતામ્બર મંદિર શ્રી આદિનાથ ભગવાનનું છે. અને બે મંદિર દિગમ્બર શાખાના છે. નવા મંદિરમાં શાન્તિનાથ સ્વામીની શ્યામવર્ણની પ્રતિમા અને નેમિનાથ અને આદિનાથ સ્વામીના ચરણ ચિન્હ બુના મંદિરમાં ભગવાન મહાવીર નવીન ચિન્હ છે.

ત્રૈભારગિરિ પર્વત ઉપર પાંચ ચેતામ્બર મંદિરોમાં ભગવાન પાર્શ્વનાથ શ્રી મહાવીર સ્વામી, શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામી શ્રીધન્નાથા શીલબ્રહ્મ તથા શ્રીગૌતમ આદિ ગણધરો ના ચરણ છે. દિગમ્બર શાખાનું એક મંદિર છે આજ પર્વત પર આઠમી સદીનું એક ચૌવીસી મંદિર જમીનનાં ખોદકામથી પુરાતત્વ

વિભાગે કાઢ્યું છે આની અંધી પ્રતિમાઓ મનોજ્ય અને ગુપ્તકલાન હતા
કઈ પ્રતિમાઓ પર લેખ પણ છે

સનેતુણી ગુફાના નામથી પ્રખ્યાત એક ગુફા એક પર્વત પર છે જે
ફતિહાસમાં રોહિણિયા ગુફાના નામથી પ્રસિદ્ધ છે. પરંતુ આ જકડ લોકવાયકાના
અનુસાર મહાત્મા બુદ્ધની મરણ પછી અહિંયા પહેલી બૌદ્ધ સભા લાગી હતી.

રાજગૃહ અને બૌદ્ધ ધર્મ

રાજગૃહ બૌદ્ધ ધર્મનું પ્રધાન કેન્દ્ર હતું અને અહિંયા બુદ્ધ ધર્મ પ્રચાર
કાર્યમાં ઘણાં વર્ષ વિતાવ્યા. આ સ્થળે એમના જીવનની અનેક ઘટનાઓ અને
ધર્મ વ્યાખ્યાનોનું કેન્દ્ર સ્થળ રહ્યું. એમણે નગરના અત્રગ-અત્રગ સ્થળો
નિવાસ કર્યો પરંતુ એમનું પ્રિય સ્થાન ગંધકુટ (ગીધોની ઘોટી) હતી. એ
આ નગર અને એમના પ્રાકૃતિક સૌન્દર્યના બહુ અનુરાગી હતાં. આ વિષયમાં
એમના ભાવ એમના પોતાના શબ્દોમાં પાલી સાહિત્યમાં આ મુજબ છે-
રમણીક છે રાજગૃહ રમણીક છે ગંધકુટ રમ્ય છે. ગૌતમ ન્યગ્રોધ મનોહર છે
ચોર પ્રતાપ રમ્ય છે વૈભારગિરિનું સપ્તર્ષીણ ગુફા રમ્ય છે જલિગિરિ ની
કાળશિલા રમ્ય છે શીતવન ના સર્પ શૌડિક પ્રખ્વાર, રમણીક છે તપોરામ,
અભિરામ છે વેણુવનનું. કલન્દક હર, આન્દકર છે જલકનું આશ્રવન અને
રમ્ય છે મર્થકુક્ષિનું ભગવન બુદ્ધ ના મરણ પછી અગ્નતશત્રુ એમનાં
અસ્થિશેષો તે પોતાનો ભાગ રાજગૃહમાં લાવ્યો. ત્યાં એણે વિધિપૂર્વક સમીપસ્થ
કરીને એણે એના પર એક ચૈત્ય સ્તુપ બનાવરાવ્યો. થોડા મહિના પહેલાં
જયારે પ્રધાન બૌદ્ધ આચાર્યો એ બુદ્ધ ના પ્રવચનો તે સંગ્રહીત કરવાનો નિર્ણય
કર્યો તે અગ્નતશત્રુએ સમર્પીણ ગુફાની સામે આ વિશેષ અવસર માટે એક
વિશાળ મહાપનું નિર્માણ કરાવ્યું. અને એમાં એમનું સ્વાગત કર્યું

રાજગૃહ દિગ્દર્શન (દર્શનીય સ્થળ)

વેણુવન

ભગવાન બુદ્ધ ના સમયે સુગંધિત વાંસોનું વન હતું એમ કહેવાય છે કે
રાજા બિમ્બિસારે ભગવાન બુદ્ધ ને સમર્પિત કરી દીધું હતું. પોતાના પરમ

શિષ્ય સરિપુત્ર અને મહાભોગ દલાયન ને ભગવાન બુદ્ધ અહીંજ દીક્ષા આપી હતી. બિહાર સરકારના વન વિભાગ દ્વારા સંરક્ષિત આ હબ્બુ પણ પર્યટકો માટે સુરમ્ય છે તળાવની પરિચય બાબુ ભગવાન બુદ્ધની પ્રતિમા છે જે થોડા વર્ષો પહેલાં અહિંથી જ મળી હતી.

કરન્દ નિવાપ

વેણુવન ની વચ્ચે આવેલ તળાવનું કરન્દ નિવાપ બનાવવામાં આવ્યું છે. ભગવાન બુદ્ધ આજ તળાવના સ્નાન કરતા હતાં સરિપુત્ર અને મહાભોગદલાયન અસ્થિ અવશેષ ઓથી પહેલા અહીંજ એકત્ર કરવામાં આવેલ એવો ઉલ્લેખ મળે છે.

મહાવીર ચરણ ચૌરા

આ વેણુવનની પૂર્વ અને વર્તમાન જળપાની મંદિર ની પરિચય અને પઠના ગયા રાજમાર્ગ પર આવેલ છે એમ કહેવાય છે કે જૈન ધર્મનાં છંદલા તીર્થંકર ભગવાન મહાવીર સ્વામી એ લોક કલ્યાણાર્થ વિપુલા ચક્ર પર્વત પર પોતાનાં ઉપદેશ આપવા ઉપરાન્ત પોતાના શિષ્યોની સાથે આજ સ્થાન પર આરામ કર્યો હતો. આજે પણ આ સ્થાન પર જૈન દિગમ્બર શાળા ની તરફથી દીવાળીના પર્વ રથયાત્રા નો સમારોહ કરવામાં આવે છે.

વેલાર પહાડ પર પથરની પીપલા ગુફા

વેલાર પહાડીના ઉત્તર-પૂર્વી પર ખૂણાના ઉત્તર પર અને ગરમ ગુરણાં થી સતધારા નામક સમૃદ્ધી ઉપર એક પથરનું ભવન છે જેને અહિંયાના લોગો મય યા જરાસંઘની એક કહે છે. આને પીપલનો નિવાસ માનવામાં આવેલ છે. જેના ઉલ્લેખ મોદધ્ર ગ્રંથો અને ચીની યાત્રિઓના લેખો પર થી છે. આ ભવન જમીન પર ૮૫ ફીટ લાંબી અને ૮૧ ફીટ પહોળી છે. ઉપર ૮૧ ફીટ ૬ ઇંચ લાંબી અને ૭૮ ફીટ પહોળી છે. અને ૨૨ થી ૨૮ ફીટ સુધી ઉંચી છે. આ અસાત જણતા પથરના મોટા મોટા ઢુકડાઓની બનેલી છે

અને આની નીચેની તરફ ચારે તરફ કેટલીય નાની-નાની કોટડીઓ છે કેટલાક પ.લી ત્ર થોમાં આને મહાકરયપ નો નિવાસ સ્થાન બતાવવામાં આવેલ છે. મહાકરયપ પહોંલા બૌદ્ધ સમ્મેલનના પ્રધાન હતા, એમ કહેવાય છે કે એક વાર જ્યારે મહાકરયપ ને બહુ વધારે માનસિક અને શારીરિક વ્યથા થઈ તો બુદ્ધ એમને મળવા અર્ધિયા આવ્યા હતાં

સપ્તપર્ણી ગુફા

પીપલી ગુફાથી નિકળવા પર જમણી બાજુ એક મેડો છે જે સપ્તપર્ણી ગુફા પર પહોંચાડે છે બુદ્ધ ના મરણના ૬ મહિના પછી એમના ૫૦૦ મુખ્ય શિષ્યોનું એક પ્રથમ સમ્મેલન થયું હતું સપ્તપર્ણી ગુફા એ ચક્રાનો માંથી બનેલ ૬ અથવા સાત ગુફાઓની સામે બનાવેલી એક લાંબી માનવરૂતિ છે. આ રસ્તા ના થોડા ભાગમાં પથર ગોડવેલા છે અને આ ૬ કૂટ પહોંચી એક પારપથ જેવી લાગે છે. ગુફાઓમાંથી ચાર ઘણી સારી દશામાં છે સપ્તપર્ણી ગુફા જૈન ઇતિહાસમાં શહેણિયા ચારની ગુફાને નામથી પ્રસિદ્ધ છે

પ્રાચીન જૈન મંદિર

જે સપાટ સ્થાન પર એક નવું જૈન મંદિર બનેલ છે એની પાસે એક પ્રાચીન જૈન મંદિરના ખડેર મળે છે. જેને ખોદીને સાફ કરીને એની મરમત કરવામાં આવી છે. મંદિર માં પૂર્વમુખી મુખ્ય કક્ષ છે જેની ચારે બાજુ આંગણું અને એ આંગણાની ચાર તરફ ઓરડીઓ ની લાઇન છે મુખ્ય કક્ષ અને આ ઓરડીઓમાંની દિવાલોમાં મૂર્તિ મુકવાના ગોખ છે. હવે તો ઘણી બધી મૂર્તિઓ નથી જે બચી છે એમાં મહાવીર સ્વામી ની એક સુંદર મૂર્તિ છે. જેની ખુરસી પર પાંચમી શતાબ્દી ઇસ્વીનો એક લેખ કોતરાયેલો છે જે સાફ નથી વૈભાર પહોડી પર જૈન. અવશેષ પ્રાચીન છે આ કોતરાયેલા લેખોથી જ નથી સાબિત થતું પરંતુ હવાનસાંગના લેખોથી પણ એમના અનુસાર ત્યાં દિગમ્બર તપસ્વી મોટી સંખ્યામાં વિચરતા હતા.

મહાદેવ મંદિર

જેન મંદિરથી થોડા ગજ દક્ષિણની તરફ એક દુટ્ટુ શિવ મંદિર છે. એમાં એક નાનકડો મૂર્તિ કક્ષ છે જે અન્દર થી લગભગ ૧૦ ફૂટ લાંબો અને

૧૦ ફૂટ પહોળો છે એ કક્કરી છત સપાટ છે અને એમાં એક નાનકડું શિવલિંગ
અને એક બગદાર જેનું માથું ગાયબ છે. જેવા મળે છે

મણિયાર મઠ

જેન ઇતિહાસમાં આને રાણી ચેતણા અને શાલીવ્રદનો નિમોક્ત કૃપ કહેવ થો છે.
પરંતુ આજકાલ આ સ્થાન મણિયાર મઠ ના નામ થી પ્રસિદ્ધ છે. મહાભારત
માં ઉલ્લેખ છે કે રાજગૃહ મણિનાગનું પવિત્ર ધામ હતું અને એનું અનુમાન
છે કે મણિયાર મઠ આ જ સ્થળનું પ્રતિક છે કેમકે ખોદકામ કરતાં મેડી
સંખ્યામાં નાગ નાગણીઓની મૂર્તિયો મળી હતી.

સન ૧૮૬૨ થી ૬૨ એ કનિષ્ઠમે મઠની પાસે એક ખાડો ખોદવામાં આવ્યો
હતો તેના ઉપરના ભાગમાં કોઈ પણ નુકસાન પડે ચડકા વિના તે ૨૨ ફૂટ
ઉંડા ખાડામાં ઉતરી ને જેનું કે ૧૬ ફૂટની ગડરાખ પર ત્રણ નાની નાની
મૂર્તિયો મળી એક મૂર્તિ પદ્મંગ પર સુનેલી માયાની હતી. તેના ઉપર તપસ્વી
લુન્દ ચિત્રિત હતા. બીજી મૂર્તિ પાર્વનાથની હતી તે કિંમતી મુદ્રામાં સાત ફણ
સંપની સાથે ત્રીજી એટલી ખરાબ હતી કે તેણે પહેચાનવી મુશ્કેલ હતી. ૧૬૦૫
૬ માં બી જ્ઞાત્યના ટીકાએ અમે ખોદવાર્યો ઉપર ના જેન મંદિર ને પાડી ને
છેટાં ની દિવાલ મળી જેનું નિચણ તળ સરસ હાલતમાં મળ્યું તે સુંદર ચિહ્નથી
કોતરાયેલું હતું મૂર્તિયો લગભગ ૨ ફૂટ ઉંચી હતી. તેમાં (૧) ફૂલમાળાઓથી
વિભૂષિત શિવલિંગ (૨) મુકુટ ધારી ચતુર્ભુજ વિષ્ણુ જેના ઉપરના હાથ દુડેલાં
હતા. (૩) સાંત ના ફૂળો ની છાવમાં પાંચ નાગ નાગિન (૪) ચટ્ટાન ઉપર
એકેલા ગણેશ જેમના શરીર ઉપર સાંપ ત્રપડેલાં હતા. (૫) નૃત્ય મુદ્રાઓમાં
૬ લુગ્ગઓવાલા શિવ બાધાખ્ખર અને ગેહુમન સાંધારી આ પાંચ મૂર્તિઓ
પણ હતી એ મૂર્તિઓની કક્કા અને શિષ્ટ ની માનવામાં આવે છે કે તે ગુપ્ત-
કાલમાં બનાવવામાં આવી હતી.

એ હકીકત છે કે એ સ્થાન ઉપર અનેલી ઇમારતો જુદા જુદા સમયમાં
અનેલી ઇમારતો છે- અને એ બધા જેન મંદિર પાછળ થી બનાવેલું છે
મણિયાર મઠ ઉપર અને- એની આજુ બાજુ વિખરેલા માટીના વાપણો પણ

મળી આવ્યા હતા જેમાં કંઈક તો ચાર ફૂટના લગભગ હતા. એ વાસણોમાં એક વિશેષતા એ પણ હતી તે ટોટીદાર હતા જેમાં કંઈક ટોટિયો સાંપ ના ફણ જેવી શકલની હતી.

સોન ભંડાર ગુફાઓ

મણિયાર મઠથી ઉત્તર-પશ્ચિમમાં જતી હુઈં સડક વૈભાર પહાડ ની દક્ષિણ ભાગમાં કાપોતે બનાવેલી એ ગુફાઓ પર પહોચાડવામાં આવે છે. પૂર્વની ગુફાની જત ચિત્રકૂટ પડી ગયેલી હતી અને બીજી જતોમાં મોટી મોટી દરારો પડી ગઈ હતી. બન્ને ગુફાઓના તળે પણ અત્રગ અત્રગ હતા. કિલદ તિયો ના અનુસાર તે રાખ ખિંખિસાર તો કારગૃહ હતો. અન્ય ઇતિહાસકારો નુ કહેવું છે કે અહિંયા જૈન મુનિયાનું સાધના ગૃહ હતું. તેમાં જૈન મૂર્તિઓ પણ હતી. એમની દિવાળો ફેર રાખ લિપિ ત્યાં જૈન મૂર્તિયો પણ કોતરેલી છે. પ્રાપ્ત પ્રાચીન મૂર્તિઓ નાજ દા સ્થિત સંગ્રાણગ્રામમાં મુરલિન રાખરામાં આવેલી છે.

રણભૂમિ

મહાભારત કાલમાં બીમ ત્યાં જરાસંઘ ના મદત્તયુદ્ધ પણ અહિંયા થયું હતું. એટલે લોગો તેને જરાસંઘ તો અખાડો પણ કહે છે આ સ્વર્ગ અંડાર ની પશ્ચિમ-દક્ષિણમાં કંઈક દૂરી પર છે.

ખિંખિસાર જેલ

મુખ્ય સડક પર દક્ષિણ બાજુ મનિયાર મઠ થી લગભગ ૧ કિલોમીટર ની દૂરી પર પથર ની દિવાલોથી ઘેરાયેલું ૨૦૦ ફૂટ લાંબુ અને એટલું જ ચોડાઈ માં ચોડું સ્થાન છે અગત્યશત્રુએ ખિંખિસાર તે જ્યાં પકડી તે રાખી મુકવામાં આવ્યો હતો કહેવામાં આવે છે કે કેદખાનમાં થી ખિંખિસાર ગુરુકુટ પર પુરુષને જોઈ શકતા હતા આ સ્થળની આશિક સફાઈ થતાની કંઈક પથર ની કોઠિઓ મળી હતી. જેમાં એકમાંથી લોહાની કડાઈ પણ મળી જેમાં એક બાજુ ફુંડી હતી. શાયદ તે કેદિઓના હાથ બાંધવામાં કામ લાગતા હોય.

આવેલી બીડને પાછી મોકલી દીધી હતી. ખોદાઈના સમયે રીંગની માટીના કંઈ પતરા મળ્યાં હતા. જેમની ઉપર સાત ભૂતપૂર્વ બુદ્ધને વ આગામી બુદ્ધ મેત્રેયે ની મૂર્તિયોં એ લાઇતોમાં અનેલી હતી. પ્રત્યેક મૂર્તિને નીચે બુદ્ધ આસ્થા મુત્રો લખેલા હતા. વાસ્તવમાં સારીય જગ્યાએ બુદ્ધ ભવન ફેલાયેલા હતા બુદ્ધ લોકો તે સ્થળ ને પવિત્ર માને છે.

વિશ્વ શાન્તિ સ્તૂપ

ગૃધ્રકુટ ની પાશવવતી રત્નગિરિ પર્વત ઉપર વિશ્વ-શાન્તિ સ્તૂપનું નિર્માણ ની પેળના જાપન બુદ્ધ સંઘના અધ્યક્ષ પૂજ્ય ગુરૂ ભિક્ષુ નિચિદાસ કુટ ની કલ્પના હતી. લગલગ પચ્ચીસ લાખની લાગત થી નિર્મિત સ્તૂપની ઉંચાઈ ૧૨૦ ફુટ છે તથા તેના શીર્ષ ભાગ પર ૧૦ ફુટ ઉંચા કમલ કળશ વિરાજમાન છે. સ્તૂપ માં ક્ષેત્રફલ ૧૬૩ ફુટ છે. પૂજ્ય ગુરૂજનો વિશ્વાસ છે કે વિશ્વ શાન્તિ સ્તૂપ ના નિર્માણ ના પહેલા બુદ્ધ પોતાના દિવ્ય શક્તિ થી આ પૃથ્વીપર જન્મ લેશે. આ સ્તૂપની અંદર એક મનોમુગ્ધકારી મળુપામાં સપ્તરત્નો સહિત ભગવાન બુદ્ધના અવશેષો સ્થાપિત કરવામાં આવ્યા છે સ્તૂપની ચાર બાજુ ચાર બુદ્ધ પ્રતિમાએ સ્થાપિત છે જે અત્યંત ભવ્ય તથા આકર્ષક છે.

રત્નમાર્ગ (એરિયલ રોપ વૈ)

શાન્તિ સ્તૂપ તક સર્વ સાધારણની સુવિધા પૂર્વક એક તત્કાણ પહોંચવા માટે ક્રમ રત્નમાર્ગ (બુલો) નું નિર્માણ કરવામાં આવ્યું હતું. જેની લંબાઈ ૨૨૦૦ ફુટ છે તેમાં ૧૧૪ ખુશિઓ લગાડવામાં આવી છે આ બુલો ભારતમાં પોતાના ઢગનો અનુકો અને માનવ માત્રને ચઢવા માટે ભારતમાં સર્વ પ્રથમ " પ્રયોગ " હતો ઉપર ચડવા માટે ફક્ત સાત મિનિટ લાગે છે હર ગુરુવારે બુલો બંધ રહે છે આજકાલ આ રાત્રગિરિનું મુખ્ય આકર્ષક છે.

રથ ચક્ર અને સંખ લિપિ

માટીના દક્ષિણ દોર ની બાજુ ગ્રહકુટ અને વાનગગા ની વચ્ચેમાં એક ધેરપેલા લેખો સ્થળ પર સાંપી થી અનેલા અક્ષરોં માં ઘણા લેખો - છે અને કેટલાક સ્થળો પર બુદ્ધની ગાડિયોં અને રથના પહિયાંઓ ની રંગર થી પથરીલી જગતમાં લીકો નગર આવે છે આહિયા રથ ચક્ર ચિન્હ પણ કહાર પડ્યો ની ચક્રાન ની ઉપર ટર-ટર તક ગમેલ છે. જેની મીનના ખગડ માટીનો ખગડ

યાત્રવાથી સડકોમાં ગહેરવા લાંબા ચિન્હો બની જાય છે

જૈન મુનિ ની તપસ્યા તથા સંસ્કાર ભૂમિ

સંખ ત્રિપિની ઉત્તર પૂર્વ ઉદયગિરિની તલેહટીમાં આધુનિક યુગના મહાન જૈન સાધુ શ્રી જગજીવન મુનિ ની તપસ્યા ભૂમિ છે વિગત ૧૯૨૮ માં ૪૫ દિવસ તક ઘેર તપસ્યામાં કડિન ઉપવાસ નો માધ્યમથી સંધારા અનુષ્ઠાન દ્વારા નિર્વાણની પ્રાપ્તિ કરી હતી. મુખ્યમાર્ગ પર તથા સોનાગિરિની તલેહટીમાં તેમનું અંતિમ સંસ્કાર કરવામાં આવ્યું હતું.

બાણગંગા

ઉદયગિરિ અને સોનાગિરિ ની વચ્ચે થી જતાં યાત્રાળુઓ ચાલી ને બાણ ગંગા સુધી જાય છે. ત્યાં જવા પર રાજગિરિની પહાડોમાં ની ચોટિયા પર બનાવેલી બાહરી રક્ષા દિવાલો લોકોનું ધ્યાન આકર્ષક કરે છે ટીકાની ઉપર છત્રી જેવું વિશ્રામ માટે સુંદર સ્થળ નું નિર્માણ પણ કરાવવામાં આવ્યું છે. જ્યાંથી ધારાઓનું દર્શન અતિ સરસ લાગે છે.

કુંડ ગર્ભ પાણીના ઝરણાં

રાજગિરિ ના એક અને મુખ્ય આકર્ષણનું કેન્દ્ર ગર્ભ પાણીનાં ઝરણું છે જેને કુંડ કહેવામાં આવે છે પાણી સાહિયમાં એકો નામ તપે દારામ મહાવિહાર બતાવ્યું છે એમ તો પર કુંડ નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે જેનાં ૨૨ કુંડ ગર્ભ પાણીના છે તેમાં પણ સતેત્રધારા કુંડ અલ્પાકુંડ તથા સુર્યકુંડ ઘણાંજ પ્રસિદ્ધ છે. અહીં તથા સતેત્રધારા કુંડ વૈભારગિરિ ની તલેહટીમાં છે. અને સુર્ય કુંડ, મખદુમ કુંડ વગેરે વિપુલાયત્ત પર્વતની તલેહટીમાં છે મખદુમ કુંડ નું જુનું નામ શુભીન્દ્રપિ કુંડ છે કુંડો પર અનેક મંમિરો છે પ્રાચીન-કાળ થી જ આ ધારાઓના પાણી ને પવિત્ર અને પ્રકૃતિ ની દેન માનવામાં આવે છે ઔષધયુક્ત પાણી ઘણાંજ રોગનાશક છે વૈજ્ઞાનિક પ્રયોગોથી માનવામાં આવે છે કે આ જોતો ના પાણી રેડિયો મિશ્રિત છે ગાંઠિયા આદિ રોગો થી પીડિત મનુષ્યોને આ જોતોમાં સ્નાન કરવાથી ઘણાંજ લાભ મળે છે

સામ્રાટકોપિઅન દિવાળ

પ્રાચીન રાજગિરિ ની બાહરી પ્રાચીરોના પહાડોની ચોટિયા ૪૧ થી ૪૬ કિલો મીટર તક લાંબી બનેલી હતી દિવાળો નો બાહરી ભાગ ભારી અનઘડા પથ્થરો નો બનેલો હતો તે પથ્થર ૩ કે ૫ ફુટ તક લાંબા હતા જે સરસ રીતે કાપ

ને જરૂરવામાં આવ્યા હતા એમણા વચ્ચેના લાગો ને નાના પત્થરોથી ભરવામાં આવ્યા હતા. આ પ્રાચી બાણગંગા દરો ની પૂર્વ અને પશ્ચિમ ની બાજુ ઓથી ઉંચી હતી. જ્યાં હજુ પણ તે ૧૧ થી ૧૨ ફૂટ ઉપર ઉભેલી છે આ પ્રાચીન ની વિશેષતા એ છે કે જ્યાં પણ વિશેષમાં મજબૂતિ ની જરૂર હતી ત્યાં એમના બાહરિ કિનારો પર ગુમ્મત ખનાવવામાં આવ્યા હતા.

અગત્ય શત્રુ નો કોટ અને ' નવીન ' રાજગીર

મોઠર બસ સ્ટેન્ડ અને ડાક અંગણની વચ્ચે આ કિલો છે દિવાલો ને બાહરી લાગ ડોસ અનલોક્ષાં પત્થરોની શિલાઓનો છે જે વગર ચુનાઓ નો શિયેનો છે, ફાહિયાન નુ કહેવું છે કે અગત્યશત્રુ એ પહાડોથી ઘેરેલા સ્થળ ની બહાર એક કિલો બનાવડાવ્યો હતો. પરંતુ હાનસાંગને અનુસાર બિખિસાર રાજધાની બનાવડાવી હતી. આજ નવા નગરના એક કિલ્લા ઉપર આજકલ રાજધિરિ ખસેલું છે નગરની ચારે બાજુ જે દિવાલો હતી તે પૂરેપૂરી ગાયબ થઈ ગયેલી છે પરંતુ કિલ્લાની દિવાલ હજુ પણ સરસ હાલત માં છે દિવાલ ૧૫ થી ૧૮ ફૂટ તક મોટી છે અને કંઈક જગ્યા એ એની ઉચાઈ ૧૧ ફીટ છે.

સ્તુપ- નવા નગરની પશ્ચિમ માં સરસ્વતી ની પેલે પાર એક મોટું ટીકું છે જે કંઈક પહેલાં સ્તુપ હતું ફાહિયાને તેને અગત્યશત્રુનો સ્તુપ કહ્યો છે. અને હાનયાંગે અશોક નો.

ભાટ:-હાનયાંગે સ્તુપની પાસે ૫૦ ફૂટ ઉંચી એક ભાટ પણ દેખેલી જેમની ઉપર એક હાથી બનાવવા માં આવ્યો હતો. પરંતુ એ ભાટનો એક પણ અવશેષ નથી મળતો ફાહિયાને પણ તેમો ઉલ્લેખ નથી કર્યો.

મખદુમ કુંડ

મખદુમ શાહ શકુદીનનો જન્મ પટના જિલ્લા ની મનશરીફમાં થયો હતો. એમણે ૧૬ વી સદીમાં રાજગિરિના જંગલમાં ૧૨ વર્ષ 'ગુળામાં' હતા. એમણે એક ઘેરયેલા સ્થળમાં એક નાનીસી ગુફામાં તે ધ્યાન કરતા હતા. એમનું અવસાન વિહાર શરીફમાં થયું. ત્યાં તેમની કબર છે.

અન્ય મંદિર

આમ તો અહિંયાં ઘણા મંદિરો મળે છે, પરંતુ જૈન દિગમ્બર રવેતામ્બર (નૌલખા) મંદિર ખર્માં ત્યાં જાપાન બૌદ્ધ મંદિર, વિષ્ણુ મંદિર કાલી બાડી બાડી સગત તથા રામકૃષ્ણ સેવા મઠ નું મંદિર સર્વથા ઉલ્લેખનીય છે.

નાલંદા

પટના થી દક્ષિણ પૂર્વમાં ત્યાં રાજગિરિ (પ્રાચીનરાજગૃહ) થી ૧૧ કિલો મીટર ઉત્તર ની તરફ એક મોટું ગામ ની પાસે નાલંદા વિશ્વ વિદ્યાલયના ખંડ હર છે. નાલંદા નો ઇતિહાસમાં ધણોજ જુનો છે ઇસાશ્રી પૂર્વ પાંચમી છઠી સદિઓમાં મહાવીર ત્યાં જુદા ના યુગ તક ઇતિહાસ ફેલાયેલો છે ; જૈન ગ્રંથોના અનુસાર આ રાજગિરી ના ઉત્તર-પશ્ચિમ માં એક બાહરી અથવા ઉપનગર હતું અને મહાવીર સ્વામી એ નાલંદા અને એના સહાયક નગર રાજગિરીમાં ચૌદ ચાતુર્માસો ગુજાર્યા હતા. જુદા સાહિત્યમાં ઘણી જગ્યાઓ માં આવે છે કે જુદા અકસર તે શહેરમાં જતા હતા. ત્યાં વસતી ઘણી હતી નગર ખુશહલ હતું. ત્યાં એક આબાનો બગીચો હતો જે પવારિક કહેવાતો હતો.

નાલંદા જુદા ના મુખ્ય શિષ્ય સારી પુષ્ટ અને મોદનાલાપન ની જન્મભૂમિ હતી. સારીપુત્ર નું અવસાન એજ ૩૫માં થયું હતું. જેમાં તેનો જન્મ થયો હતો. એ જન્મ-મરણ કક્ષ ધણુંજ પવિત્ર માનવામાં આવે છે એટલે તેને તિથ સ્થાન બનાવી દીધું તરન્યના અનુસાર અશોકે નાલંદામાં સારિપુત્રના ઉપર ચૈત્ય ઉપર બેઠે ચઢાવી હતી. અને ત્યાં એક મંદિર બનાવડયું હતું એટલે અશોકે ને નાલંદા વિહાર નું સંસ્થાપક માનવામાં આવવું જોઈએ. એજ કથનાનુસાર દ્વિતીય ઇસવી શતાબ્દીમાં મગધુર મહાયાની દાર્શનિક નાગાર્જુને ત્યાં પોતાનું જાણવાનું શરૂ કર્યું. અને આગળ ચાલી ને ત્યાંની મણુપુરોહિત બન્યો. એમ પણ કહેવાય છે કે નાગાર્જુના સમકાલીન બ્રાહ્મણ સુવિશ્ણુ ને મહાયાન અને જુદા મતો ની હાસ ની રોક ખાટે નાલંદા માં ૧૦૮ મંદિર બનાવવામાં આવ્યા આ કથનો નો સાર એમ માનવામાં આવે છે કે નાગાર્જુન પ્રમયમાં નાલંદા જુદા ધર્મ વિખ્યાત કેન્દ્ર છે પરંતુ ખોટકામ કરતા કોઈ પણ એવી વસ્તુ નથી નિકળી જેથી એમ માની લઈએ કે શુલકાળથી પહેલા એ સ્થળ પર કશુંક હતું. સૌથી પુરાની એતિહાસિક વસ્તુઓ જે મળી છે તે સમુદ્ર ગુલના સમયનું એક તામ્રપત્ર અને કુમાર ગુપ્ત નો સિકકો છે. હાનસાંગના બયાન થી એ વાતની ખાતરી થાય છે.

પાંચવી શતાબ્દી ની શરૂમાં આવવાળા ચીની યાત્રાળુઓ માં ફાહયાન ને નાલંદા ની ગૈણિક સ્થિતિ ના ખારમાં કર્વક પણ નથી કહ્યું. એણે ફક્ત સારિપુત્રના જન્મ-મરણ નું સ્થળ નજીગાંવ નું અને ત્યાં પર સ્થિત એક સ્તુપ ઉપર વર્ણન કર્યું છે. એટલે નાલંદા સ્થિત વિહાર કુમાર ગુલ અન્ય ગુલ સમ્રાટો ના બનાવડાવેલા છે.

નાલંદામાં હોંગ ચાયે બુદ્ધની એક ૮૦ ફુટ ઉંચી તાંબાની મૂર્તિ જોઈ હતી. જે અંશોક તંશના અંતિમ પુરુષ પૂર્ણવર્મને બનડાવી હતી. કનોજના રાજા હર્ષવર્ધન (૬૦૬..... ૪૭ ને આ સંસ્થાને ધણું જ ધન આપ્યું એણે પિતળનું એક વિહાર બનવડાવ્યું જે હોંગચાંગની યાત્રાના સમયે બનવડામાં રચુ હતું. હર્ષે લગભગ ૧૦૦ ગામેની માલ ગુજરી એ મડના નામે છોડી મુકી હતી અને એ ગામેના ૨૦૦ ઘરાણાએ મઠ ને આવશ્યકતાનુસાર ચોખ્ખા શીશ અને દૂધ આપવા લાગ્યા હતા એટલે અહિયાંના વિદ્યાર્થીઓને પુરો ખોરાક મળવાથી એ ચીજને મોંગવી ન પડતી હતી. અને આજ એમણી વિદ્યાભ્યાસમાં આગળ પડતાનું કારણ હતું હયાંગચાંગ ના આ દૂધ થી સાફ ખાત્રી થાય છે કે ત્યાં વિદ્યાર્થીઓને ખોરાક માટે ભિક્ષા મોંગવી ન પડતી હતી.

નાલંદામાં હયાંગચાંગ નું હાર્દિક સ્વાગત થયું હતું ત્યાં રહીને તેણે કેટલાય વર્ષો તક તંત્ર વિદ્યા સિખી ઠતી એમણે લખ્યું છે કે એ વિશ્વવિદ્યાલય માં દસહજાર વિદ્યાર્થી અને પંદરસો અધ્યાપકો હતા. હયાંગચાંગના પછી અભિજંગ મુખ્ય યાત્રાળુ હતો. જે ભારતવર્ષ માં ૬૪૩ ની સમમાં પહોંચ્યો હતો અને કેટલાય વર્ષો તક નાલંદામાં વિદ્યા સિખી પૂર્વા ભારત પર પાલ સમ્રાટોનું આહ્વાનથી આરહરી ઇસવી તક રાજ્ય રહ્યું. નવમી સતાબ્દી ના આરંભમાં દેવપાલના સમયમાં નાલંદા ઉત્તરિના ઉચ્ચતમ શિખર પર પહોંચી ગયું હતું. હિન્દેશિયા બવા, સુમાત્રા, સમ્રાટો સે દેવપાલની પાસે રાજદૂતો દ્વારા બન મોકલ્યું જેથી ત્યાં વિહાર બનાવવા માં આયાં.

પ્રસિદ્ધ વિદ્વાન:- પ્રાચીનકાળમાં દુનિયાભરમાં પોતાના વિદ્વાન અને પ્રસિદ્ધ અધ્યાપકો માટે નાલંદાનું નામ વિખ્યાત હતું. આચાર્ય નાગાર્જુન શીલશ્રદ્ધ આર્પદેવ, સન્તરશક્તિ, વસુવન્ધુ, દિગ્નાગ ધર્મકીર્તી, કમલશીલ, અતિસ, દીપકર અને લોકો નાલંદાના વિદ્વાનો વિદ્યાની જ્યોતિ વિદેશોમાં લઈ ગયા તિખ્મત ના સમ્રાટ સૌગયાન ગામ્યો એ આચાર્ય દેવવિદ થી બુદ્ધ અને બ્રાહ્મણ સાહિત્યનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું હતું એના પછી રતી પ્રી દેવસાનને સન્તરશક્તિને તિખ્મત બોલાવામાં આયા જ્યાં તે પોતાની ૭૬૨ ઇસવી સનમાં મૃત્યુ સમય તક રહ્યા એ સમય લગભગ પછી સંસાર થી તિખ્મત ગયા હતા એમને તિખ્મત માં લામાપંથના સંસ્થાપક તરીકે બુદ્ધ નામના મળી હતી નાલંદા ના માટે આ કોઈ કમ નામની વાત હતી એમાથી એક વિદ્વાને તિખ્મતી ધર્મને એક વિશેષ રૂપ રેખા આપી કહેવામાં આવે છે કે કોરિયા થી પણ વિદ્વાન લોકો નાલંદા આવતા હતા.

નાલંદા નો અન્ત

જ્યારે હયાગયાંગ ભારત આગતો બુદ્ધ ધર્મ ધીરે ધીરે અવનતિ પર હતો. પ્રાચીન બુદ્ધ કેન્દ્રો લુપ્ત થઈ ગયા હતા અને તમા કેન્દ્ર જેવા કે નાલંદા પરિચયમાં વસ્ત્રથી અને દક્ષિણમાં કાચી આદિ ઉભરી આગ્યા હતા. વિહાર ત્યાં જંગલમાં રાજ્યકીય સંરક્ષણ ના કારણે બુદ્ધ ધર્મ સાંસ લગ્ન રહ્યો હતો. પરંતુ અન્ય રાજ્યોમાં તેનો પ્રભાવ નાશ પામી ચુક્યો હતો. પાંચમી શતાબ્દી ખસતી સનમાં બ્રાહ્મણ દાર્શનિક અને ઉપદેશક કુમારિલ અને શંકરાચાર્યોના પ્રયત્નોના ફલ સ્વરૂપ પણ બુદ્ધ ધર્મની માન્યતા ને ધણો આકરો ધક્કો લાગ્યો હતો. કહેવામાં આવે છે કે સારાય ભારતમાં ધૂની ધૂમીને શાસ્ત્રાકારાએ ત્યાં તરફોએ બુદ્ધ ને હરાવ્યો અને એમના થી પોતાનો મત મનડાવ્યો

આખરી ચોટ પડી જે બુદ્ધધર્મ પડી તે મુસ્લિમ આક્રમણો મોહમ્મદ ખખ્તિયા ખીલજના એક નગર ઉપર આક્રમણ હતું તે નગર સંકલ્પેત નાલંદાજ હતું. તરન્યનું કહેવું છે કે તુર્કો એ સારાય મગધ ને છત્તી લઈ અને ધણાં વિહારો ને નાશ કરી નાલંદા ન એ લોકોએ ધણુંજ નુકસાન આપ્યું અને મિસુક લોકો પરદેશ ભાગી ગયા.

તુર્કલોકો ના હમવા પછી એક સાંતુ મુદ્રિતભદ્ર એ મંદિરો નૌચનુ સમર કામ કરાવ્યું આ કામના તત્કાલ પછી મનધના રાજ્યએ મનધ કુટુમ્બ સિદ્ધને નાલંદામાં મંદિર બનાવડાવ્યું એક દિવસ મોખદેશના સમયે બે કેધિત બ્રાહ્મણો તિર્થ કરવા આગ્યા. કછક નટખટ લિસુકે એટલે નૌસિખિયો એમના ઉપર હાથ પગ ધોનું પાણી ફેંક્યું. એનાથી તે એર પણ ચિડાયા. વાર વર્ષ સુધી સુર્પની તપચર્યા કરી તેમને પ્રસન્ન કિયા અને એક યજ્ઞ કર્યું અને યજ્ઞ ની અગ્નિ ના સળગતા અંગારા અને બ્રહ્મીતિ અમલે બુદ્ધ મંદિર આદિ ઉપર ફેંક્યાં. પરિણામ એ આગ્યુ કે ઘણીજ લાયકર આગ લાગી ગઈ જેમા નાલંદા નુ એક મુખ્ય પુસ્તકાલય રતોદદિ જલી ને આક્રમ્ય ગયું.

નાલંદા નો પતો ફેવી રીતે લાગ્યો

સન ૧૮૧૨ માં બકાનન હેમિન્ઝ ને બડગામ નુ વર્ણન કર્યું જ્યાં નાલંદા ના ખ ઉરો છે ત્યાં તેમણે કછક બ્રાહ્મણ અને કછક બુદ્ધાની નૃત્તિઓ મળી આવી પરંતુ એ શતાબ્દીની સાડીનીમાં કનિષ્ઠ મે એણે નાલંદા થી સંબંધ બતાવ્યો. મૌજુદા ખડહરો માં થી એણે હયાંગયાંગ મંદિર વર્ણિત મંદિરો ને પહિચાનવા માટે પ્રયત્નો કર્યા કછક વર્ષો બાદ બેહલી મેલા સ્થાન નવમ્બ-૧૨ ની પુદાઇ કરવામાં આવી અને એક લેખ પ્રકાશિત થયો ૨૦ વર્ષ સુધી પુરાતત્વ વિભાગે ત્યાં મેલકામ કરાવ્યું.

ખુદાઈ સ્થળ

ખોદાઈ કરાઇ ગયેલા સ્થળે જવા વાળી સડક ડાબી બાજુ મઠ નં. ૧ ની દિવાલો અને જમણી બાજુ મઠ નં. ૪૫ ની વચ્ચે થઇ ને જાય છે. પૂર્વ ફાટક થી પ્રવેશનું દાર હોવા થી યાત્રાળુઓ ને મંદિરોની લાઇન પરિચયમની તરફ અને વિહારોની કતાર પૂર્વની તરફ થી મળશે.

મુખ્ય મંદિર (સ્થળ નં. ૩)

મંદિરોની લાઇનમાં દક્ષિણના છેડ ઉપર સ્થિત મુખ્ય મંદિર ખરેખર સૌથી મોટી અને લવ્ય ઇમારત છે જે એક આંગણના વચ્ચે નાના સ્તૂપોથી ઘેરાયેલી છે જે અકની ઉપર ખીજ એવાર અથવા ત્રણતાર બનતાડવામાં આવી હતી. ખોદકામ ના સમયે ખમર પડી કે શરમાં નાની નાની ઇમારતોની બાજુમાં અને ઘણી ઇમારતો બનાડવામાં આવી હતી. મોજુદમાં જે છે તે એકના ઉપર ખીજ સાત વખતની બનેલી ઇમારતો ની હત છે. પણ જુદા દાદરા જે ઉત્તરની તરફ દેખાય છે. તે પાંચમી, છઠવી અને સાતમી વખતના બનાવેલી ઇમારતો છે. આમ પણ છેલ્લી જે ઇમારતો પહેલાં પહેલાની ઇમારતો ને ઢકેલી છે. આમ ક્રમશઃ બનાવેલા મંદિરોમાં પાંચના ઇમારત સૌથી સૌચક એને રક્ષિત છે. આમણા ખુણાઓ ઉપર ચારબુજ હતા. જેમા રણનો ખોદી કાઢવામા આવ્યા છે. બુદ્ધ અને બુદ્ધ તત્વોની મૂર્તિઓ ની લાઇનો થી આ સમજાવેલી હતી. સ્તૂપોની અંદર જે ઇમારતો મળી છે એના ઉપર શાસ્ત્ર વાક્યો લખેલા છે છઠમી વખતના બનાવેલા છતાંથી યાત્રાળુ મૂર્તિ કક્ષ ના ઉપર પહોંચે છે, એ કક્ષની બની ખેદી થી અંદાજ લગાડવા માં આવે છે કંઈક વખત લાં બુદ્ધની વિદ્યાળ મૂર્તિયા તરફલી હશે.

વિહાર સ્થળ ૧ એ અને ૧ બ : મુખ્ય મંદિરની પૂર્વ બાજુ મઠ ઉંચાઇ પર જે વિહારો નો અવશેષ છે જેમનું પ્રવેશ દાર ઉત્તરમાં હતું અને જેમની સામે ઘડોના ફર્શનુ આગળ હતું ઇમારતોની ચારે બાજુ નાની નાની કોઠરિયો બનેલી છે કોઠરિયો ની દક્ષિણ લાઇનની ગયમાં મૂર્તિ કક્ષ છે વિહાર સ્થળ ૧ બ માં ઘડોના આગળાંની ઉત્તર પરિચયમાં કોણા ઉપર એક અઠકોનો કુવો છે બાકી વિહારોના આગળા ૧ કોના એ ઉપર બનાવેલા ખાણાઓ ઉપર પગર પડે છે કે ઉપરી આગળુજ કંઈક ફૂટ નીકે એક જુનું આગળુ છે. અને આ બાકી વિહારો કંઈક એને જૂની ઇમારતોના ખોડો પર થી બનાડવામાં આવ્યા હતા.

વિહાર ના ઉપચલ સ્થળ

વિહાર સ્થળ ૧ સાથે થી વચારે મઠનું છે આ સ્થળ ૧ એ થી ઉત્તર

પૂર્વની તરફ છે આમા ૯ તળીયા છે હરતલનો પતો કાંદીટ ના આગણો અને એકના ઉપર બીજી અનેછી દિવાલો જેવા અને નાલિયો જેવા લાને છે. નીચેના વિહાર જેની કોઠિયો પરિચમના પ્રવેશ દ્વાર અને દક્ષિણ અને પૂર્વ તરફ દેખાઈ દે છે. પાલ વંશના ત્રીજા રાજા દેવપાલના સમયમાં બનેલુ માલુમ પડે છે. વિહારમાં જે કે સાધારણ નિયમો હતા. કંઈ ભિક્ષુકોની કોઠિયોં છે. જે શરમાં બે મંજલ ની રહેલી હોય.

વિહાર સ્થળ:- ૪ આનો ઉત્તરની તરફ તો અડધો ભાગ ખિલકુલ નીચે સુધી ખોદવામાં આવ્યો હતો જેથી આમા એક આનાથી પણ જુના વિહારનો પતો લાગ્યો જેના પૂર્વ બરામદા ના ઉત્તર ના છોર પર કુમાર ગુપ્તનો એક સિક્કો મળ્યો. આ સિક્કો નાલંદામાં પાથી ગયેલી વસ્તુઓમાં સૌથી જૂના કાજનો છે આ વિહારની વિશેષતા એ છે કે આમા કોઠરિયોં ની ડબલ લાઈનો છે. આ સ્થાનેથી ગુલકાલનો સિક્કો તો એક માટીનો સાચો પણ મળ્યો હતો

વીહાર સ્થલ -૬ યાત્રાલુઓ હવે વિહારોની સામેના ખુદ્દા ભાગમાંથી ઉત્તરની ઓર ચાલે અહિયાં મનૌરજક ચીજના ઉપરી ભાગ ના આંગણમાં કોહરા તાંદૂરમાં જેમાં અથવા તો ભિક્ષુકો ખવાનું બનવતા હતા અથવા તો વિદ્યાર્થીઓ તે કંઈક શિક્ષા આપવામાં આવતી હતી.

વીહાર સ્થળ ૭-અહિયા એકજ સ્થળ પર એકના બાદ બીજી ત્રીજી વૈવારિક ઇમારતો બનાવેલી છે હર એક ઇમારત પહેલી થી ખંડહર ઉપર છે. ખોદકામ એવી રીતના કરવામાં આવ્યું છે કે ત્રણોના દર્શન થઈ જાય છે.

વીહાર સ્થળ ૮- અહિયાં પણ બે ભિન્ન તળો તર બે ભિન્ન કાલોના નિવાસ ના લક્ષણ જણાઈ આવે છે.

વીહાર સ્થળ ૯- અહિયાં પરિચમી બરામદા ના ઉત્તરી છોર પર ખુદ્દી જગહ ને બદ કરી દીધી હતી જેનાથી એક અડગ કોટી બની ગઈ હતી જેમાં એક નાનોસો દરવાજો હતો.

વીહાર સ્થળ ૧૦-આની દિલ્લચસ્પ વાતએ છે કે આવા દરવાજા મહારાઓજ હતા. જે લોકડાના સરદારો બખ્તય ગારાની ચીનવામા આવ્યા હતા. આ મહારાઓજ વિશાન હજી પણ બિરાજમાન છે.

વીહાર સ્થળ ૧૧-આ જુનો ના ખેતો ની પાસે છે અને આવી હાલત ખસ્તા અને એક દમ ટૂટી ટૂટી છે.

વીહાર સ્થળ ૧૨- આ ઇમારતમાં તો સાકતૌર પર બે ભિન્ન કાલોની

સીચર્ધ છે—બાદ ની સીચર્ધ જૂની ઇમારતની ખડોની છે જૂની ઇમારતો નો બાહરી ભાગ હર તરફના ઇમારતો થી સોલિત હતો. એ તો કોઈ કોઈ આલમ માંજ મૂર્તિઓ રહી ગયેલી હતી. બાહરી માપ ૧૭૦ ફૂટ લાંબો અને ૧૬૫ ફૂટ ચોડો હતો. બાહરીની ઇમારતો પણ નકશાની માફક છે. ચૈત્રના ચારો કોણાઓ લંબોતરે જણાય છે. જેના ઉપર ચાર નાના પુખ્ત ગૃહ છે ચૈત્રના દક્ષિણ-પૂર્વ કોણાની બાહરી આંગણમાં શિવ આકારના સ્તૂપો બનેલા છે. મંદિરના ઉતર અને દક્ષિણમાં બે ઇંટોના પુખ્તગૃહ છે જેમાં બુદ્ધની વિશાલકાળ-મૂર્તિઓ હોવા ના ચિન્હ છે.

મંદિર સ્થળ ૧૩— સ્થળ નં. ૧૨ ના ઉતરમાં છે અને હવે તો સાવ ખડેર જેવું છે. બાહરની દિવાલો થી એમ લાગે છે કે આ બે લિન્ન કાળોમાં બનાવામાં આવી છે. એ દિવાલોમાં જૂની દિવાલો ઘણીજ પડી ગયેલી હાલતમાં છે. તો પણ એનાથી માત્રુમ પડે છે કે આમાં સુંદર ઓલો રહ્યા હશે આ સ્થળની ખાસ દિલ્ચસ્પ વાત એ છે કે મુખ્ય ઇમારતથી ઉતરની દિશામાં ઇંટોની બનાવેલી ધાતુ શોધવાની એક ભટ્ટી છે જેમાં ચાર કોષ્ટ છે અને આજ સળગાવા માટે હવા જવા માટે નલિયોં છે જલી ગયેલાં ધાતુના ટુકડા અને કાચી ધાતુ વગેરે ત્યાં જોવામાં આવી છે કે ત્યાં ધાતુની ચીજોની ધુલાઈ કરવામાં આવતી હતી.

મંદિર સ્થળ ૧૪— આ સ્થાન ૧૩ ના ઉતરમાં એક ઓર મંદિર છે જે નં. ૧૩ ની માપનુંજ અને લગભગ એના જેવીજ શકતનું છે બાહરી દિવાલોના એ બે વાર બનાવામાં આવી હોય તેવા લક્ષણ છે. અન્દર પાલોથી ડુંમારે બુદ્ધની વિશાલ ટાંગો અને માંથુ નજર આવે છે. અહિયાંની દિલ્ચસ્પ વસ્તુ મૂર્તિના ચપ્પતરામાં બનેલાં ઓલોની ચિત્રકારીમાં છે. નાલંદાની ચીત્રકલાની આ એકજ મિશાલ છે.

મંદિર સ્થળ ૨— આ મંદિર બીજાઓ થી લિન્ન છે અને એના ઉપર સંકળાયેલા દરય અનેક પ્રકારના છે માનવ ચિત્ર ધરેયુ દ્રવ્ય વાંજ વગાડના કન્નર શિવ અને પાર્વતી મોર પર બેઠેલા કાર્તિક અગ્નિ દેવતા, કુબેર અને ગજ-લક્ષ્મી, બાલ્ય ગૌતમ. માનવસિર વાલા પક્ષી, સપેરા આદિ.

મંદિરનું સ્થળનું અને બૂ બિન્યાસ મા આ મંદિર બાહરી બધા મંદિરો થી વિલક્ષણ છે એના સંબંધ માં ઉલ્લેખનીય વાત એ છે કે પુસ્તક કર્મ થી મુશોભીત એની પીઠ ઉપર ૨૧૧ મૂર્તિવાલા દિવ બનેલા છે મુખ્ય પ્રવેશ દારના પરવોમાં થી હર એક માં ૨૦ અને પટોના બાહરી ત્રણ ગહલુઓમાં થી હર એક પર ૫૭ ટિલકો બનેલા છે. કઈ વિદ્વાનો તો મુમાવ છે કે ટિલકો પર

હતીશું મૂર્તિયોં છડી અથવા સતત સદીની છે. પરંતુ વર્તમાન મંદિર જેના પર કી દિલ્લ ખર્ચે છે સાતમી સદીના પછી ની છે એટલે સંભવ છે કે આરંભમાં આ મૂર્તિઓ કોઈ પ્રાચીનતર મંદિરમાં લાગેલી હતી અને પછી સમયે માટે આ મંદિર માં લગાડવા માં આવી તી.

બુદ્ધ ની મૂર્તિ— મંદિર નંબર ૧૪ ના પુર્વમાં એક ચાર દિવાર ની અદ્યે એકેલા બુદ્ધની પથ્થરની એક વ્રહ્મ મૂર્તિ છે.

મરીચીની મૂર્તિ— આ સ્થાન ૧૪ કી પૂર્વ ની એર ૧૦૦ ગજ પર છે. ત્યાના લોકો તેને હિન્દુ દેવતા માણીને પુજે છે

નીકટવર્તી સ્થાન

સૂર્ય મંદિર— સુરજપુર મોડુ ગામ (નાલંદા) નાલંદાના ખડેગે થી મળેલું છે સૂર્ય મંદિરમાં બ્રાહ્મણ અને બૌદ્ધ મૂર્તિયો મો ઘણોજ આકર્ષક સંગ્રહ છે પાર્વતીની એક પાંચ ફુટ ઉચી મુર્તિ પોતાની સુંદરતા ને આકર્ષિત કરે છે. મંદિરમાં ચાર મુર્તિયો છે. સૂર્ય, વિષ્ણુ, શીવ, પાર્વતી અવલોકોનેરવર ની પાસે જ એક મોડુ તળાવ છે. જે સૂર્ય ને અર્પિત છે વર્ષ માં એ વાર અહિયાં સૂર્ય મેળો ભરાય છે

કુંડલપુર

કુંડલપુર નાલંદા ના ખડેગેથી લગભગ ૧ કિલોમીટર દુર છે કહક ઇતિહાસકારોના અનુસાર ભગવાન મહાવીરનો જન્મ સ્થાન છે મગર વાસ્તવમમા ભગવાન મહાવીરની જન્મ સ્થલી વેશાલી છે

હાન ચાંગ મીમારીયલ

હાનચાંગ સમારક ભવન નાલંદા સ્થલથી એક કિલોમીટર પર સ્થિત છે.

નવ નાલંદા મહા બીહાર

પ્રાચીન નાલંદા ની પાસે પ્રસિદ્ધ કમળ તળાવ ના કિનારે નાલંદા સંસ્થા ની નવી ઇમારત છે જેમાં પાલી ત્યાં બુદ્ધ જ્ઞાનની સ્નાન કીતર શિક્ષા નો પ્રબંધ છે.

વૈશાલી (કુંડ ગ્રામ)

ભગવાન મહાવીર ના જન્મ સ્થાન ના આસપાસ અનેક મતો છે પરંતુ વાસ્તવમાં મહાવીર તું જન્મ સ્થાન વૈશાલી ના નિકટ કુંડગ્રામ માં હતું મુજદ્દર પુર ઉલ્લા ના હામીપુર સમ ડિવિજનમાં સ્થિત વસતદ જ પ્રાચીન વૈશાલી છે. કુંડગ્રામને આજકલ વાસુકુંડ લી કહેવામાં આવે મહાવીર ને વિદેહ, વિદેહત, વિદેહસુકુમાર અને વૈશાલિહ બી કહેવામાં આવે છે. આ નિષ્કર્ષ વૈશાલી નામથી કાદવરમાં આવ્યું છે કેમકે સુત દૃતાંગ ૧૭ માં મહાવીર ને વૈશાલિક નામ મહાપુરમાં આવ્યું છે.

સિદ્ધાર્થની પત્ની ત્રિશલા રાજા ચેતકની પુત્રી હતી જે કે વૈશાલી ના રાજા હતા. એમને વેદલી અથવા વિદેહદત્તા હતા. તેમાં આવતું હતું કેમકે તે વિદેહના શાસક વંશમાં જન્મેલી હતી. આવી રીતના મહાવીરનું પોતાના સમયમાં વૈશાલીનું મહત્વપૂર્ણ સિદ્ધાંત ગણતર ક્ષત્રિયો થી રત્ન સંબંધીત હતું. વૈશાલીની બહાર કુંડગ્રામ નામક નગર હતું અને અહિંયાંજ સિદ્ધાર્થ નામક એક ક્ષત્રિય સમ્મના રાજા રહેતા હતા. જે સાત નામક ક્ષત્રિય કુળ ના મુખિયા હતા. આજ સિદ્ધાર્થ મહાવીર ના પિતાશ્રી હતા. (વર્તમાન) એક શુદ્ધ અનુશ્રુતિ ના અનુસાર વૈશાલી નગરમાં ત્રણ લાગ હતા પહેલાં લાગમાં ૭૦૦ સેના ના ગુરુમંદિરો મકાન મધ્યમાં ૧૪૦૦૦ ચાંદી ના ગુરુમંદિર મકાન અને અંતિમ લાગમાં ૨૧૦૦૦ તાંબાના ગુરુમંદિરો મકાન હતા. આ મકાનો માં ઉચ્ચ, મધ્યમ, અને નિમ્ન વર્ગના લોકો પોતાની સ્થિતિ અનુસાર રહેતા હતા.

પાવાપુરી

પાવાપુરી જૈનિયોનું પ્રસિદ્ધ મહાન તીર્થંકર મહાવીર ૪૬૦ વર્ષ ઇસાથી પૂર્વ ત્યાં પરિ નિર્વાણ પ્રાપ્ત કર્યું હતું જે સ્થાન પર તેમનો દાહ સંસ્કાર કરવામાં આવ્યો હતો ત્યાં એક મોટા કમલ ના તળાવ ના વચમાં એક ટાપુ પર સંગમરથર તું મંદિર (જળ-મંદિર) અતવડાવામાં આવ્યું હતું તળાવની ઉત્તરમાં એક જૂના મંદિરનાં એ સ્થાન ઉપર એ અનેકું હતું એમ વિશ્વાસ કરવામાં આવે છે કે શરૂમાં ત્યાં કોઈ તળાવ ન હતું, પરંતુ અક્ષાત્રુ યાત્રિયોઓ લગાતાર માયાની અહિંયાં પવિત્ર માટી લઈને લેવા થી એક ખાંડો પડી ગયો હતો જે હાલમાં ઝીલ તું ૩૫ લઈને છે સમોવદારણ ના સ્થળ પર પણ એક મંદિર અનેકું છે. દિવાળી ઉપર આખા ભારતમાંથી જન લોક પાવાપુરનાં યાત્રા પર આવે છે. જૈનિયોનું કહેવું છે કે દિવાળી તહેવાર મહાવીર સ્વામીનો પરિ નિર્વાણ ની માં મનાવામાં આવે છે.

વીહાર શરીફની નાલંદા તક મોટર બસ ગમ્ય છે. પણ પાવાપુરી થી ૨ કિલોમીટર પર ઉભી રહે છે. ત્યાં થી પોલાગાડી મળે છે. રહેવા માટે જૈન કર્મશાળાઓ છે.

(૨૬)

ગયા-બોદ્ધ ગયા

ગયા (પ્રાચીન સમયમાં દ્વાપર યુગ અન્ત તક આ-દેશ મગધ દેશના નામ થી વિખ્યાત હતું. હિન્દુઓનું પરમ પવિત્ર અને પ્રધાન તીર્થ છે. અહિયાં પિતરોનો પિણ્દાન દેવામાં આવે છે. ગયા ની શોભા એના ચારે તરફની શૈલમળાઓની છે. રામોસલા બ્રહ્મણોની આદિ પહાડો થી ઘેરાયેલું છે. બધા પવિત્રો ઉપર મંદિર બનાવેલા છે પ્રેતશિક્ષા પર જગનની પ્રખ્યાત મહારાની અહિલ્પાબાઈ ના ૧૭૮૭ માં બનાવેલું મંદિર છે બુદ્ધ સાહિત્ય માં બ્રહ્મણોની પહાડ ઉપર ગૌતમ બુદ્ધ નિ સ્મૃતિમાં સમ્રાટ અશોકે એક સ્તૂપ બનવડાવ્યું હતું. પરંતુ આજે એનું કોઈ ચિન્હ પણ દેખાતું નથી પહાડ નંદી ફલગું ગયા તીર્થ ના ચરણોને થઇને દક્ષિણ થી ઉતર ની તરફ વહેતી જાય છે એના કિનારા પર અનેક મંદિરો છે અને સૌથી પ્રમુખ મંદિર વિષ્ણુપદનું છે ગયામાં સનાતન ધર્મ તથા બુદ્ધ ધર્મની તકકર થઈ હતી.

અથોમાં લખેલું છે કે પુરાખાઓના આત્મનો ઉપદાર કરવા માટે ગયામાં પિંડ દાન દેવું જોઈએ પ્રાચીન સમયમાં અહિયાં એક વર્ષમાં ત્રદ સમાપ્ત થતું હતું પિંડદાન કરવાના રથજો ની સંખ્યા ૩૬૦ હતી. પ્રત્યેક દિવસ એક એક વેદી પર પિંડદાન કરવામાં આવતું હતું. હવે ૮૪ વેદિયો ના અતિરિક્ત બધી વેદિયો લુપ્ત થઈ ગઈ છે. આમ સર્વપિટી વિષ્ણુપદ છે. મંદિર શ્રી વિષ્ણુ ભગવાન ના ૧૩ ઇંચ ના ચરણ ચિન્હો ને રક્ષા કરતું બનવડાવામાં આવ્યું છે મંદિરની શોભા જોવા લાયક છે. સૂર્ય કુણ્ડ વિષ્ણુપદ થી પશ્ચિમના કોનામાં એક મોટું તળાવ છે. અહિયાં છઠ્ઠતનો ભવ્ય મેળો ચૈત્ર અને કારકત માસમાં પળી શુકલ માં લાગે છે ઉતરમાનસઃ સૂર્યકુંડ ના દક્ષિણ તરફનો રસ્તો કૃષ્ણ દારકા થઈ ને દક્ષિણ દરવાજા થી બાહર બ્રહ્મા સરોવર તલાવને જાય છે. ઉતરની સડક સીધી ઉતર માનસ થી આંગળ ચોંકી થઈ ને રામશિલા પહાડ ઉપર ગઈ છે. સૂર્યકુંડ થી ઉતર માનસ પ્રાયઃ એક મીલના પડે છે. શાહબગંજ શહેરની પાસે ઉતર તળાવ છે. અહિયાં પિંડદાન દેવામાં આવે છે દુઃખહરની સાહબગંજ ચૌકથી એક ફલાંગ પર સ્થિત છે. સીતાકુંડ, રાગયા વિષ્ણુપદ મંદિરના ઠીક સામે ફલગુનદીના પેડે પાર એક મંદિર છે

બોદ્ધ ગયા

ગયાથી ૧૧ કિલો મીટર દૂર નિરંજના નદી ના કિનારા પર સ્થિત છે આનું પ્રાચીન નામ ઉરવિલ્વ હતું, અહિયાં બુદ્ધ ભગવાન નું વિશાલ પવિત્ર

મંદિર છે બનાવટથી આ ગુપ્તકાલ ના ઢાંચાનું માનુષ પડે છે 'બુદ્ધિમ્મ આજ્ઞ
સ્થળ પર છે જેના દર્શન કરવા માટે દુનિયા ના કોના કોના માંથી બુદ્ધ લોકો
આવે છે હિંદુઓ એ પણ બુદ્ધ ભગવાનને વિષ્ણુનો દર્શનો અવતાર કહેવામાં
આવે છે અહિંના પવિત્ર બૌદ્ધ વૃક્ષ ની પાસેજ બુદ્ધ ભગવાન સાધનામાં
લિન થઈ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવામાં સમૃદ્ધ થયા હતા.

મુખ્ય મંદીર

ત્રીજી સદીની ઇસા પૂર્વ અશોકે અહિંયા એક મંદીર તથા મઠનું નિર્માણ
કરાવ્યું હતું અશોકના શાસન કાળમાં આ પવિત્ર વૃક્ષની એક ડાળી એક મોટા
ઉત્સવની સાથે ધૂમધામ થી લંકા મોકલવામાં આવી હતી. વર્તમાન મંદિર
નું નિર્માણ ૫ વી શતાબ્દી પૂર્વેનું બનેલું છે લંકાના રાજા મેલવર્ણે બૌદ્ધીવૃક્ષના
ઉત્તરમાં એક વિશાળ મઠનું નિર્માણ કરાવ્યું હતું આ કાર્ય સમુદ્રગુપ્ત ના
શાસનકાળ દરમ્યાન થયું હતું લગભગ ૬ ટી શતાબ્દી માં ગોઠ (બંગાલ)
ના રાજા શશાંકે પુનઃ બૌદ્ધ ધર્મ નો વિનાસ કર્યો પરંતુ મગધ નરેશ આ
ધર્મનો ઉદ્ધાર કર્યો સાતમી શતાબ્દીમાં હ્યેનતસંગ બુદ્ધ વૃક્ષનું મંદીર
અને સેકડો તથા ચૈત્યોની સાથે સમુન્નત અવસ્થામાં જોવામાં આવ્યું હતું.
બાર ના શદીમાં મુસલમાનો આક્રમણ કાલમાં મંદિરની બર્બાદી કરી હતી. સન
૧૮૧૧ ઇ માં બી બુકનન એમિલટન ને આનેપૂર્ણ વિનષ્ટ અવસ્થામાં પાચુ હતું
૧૮૭૬ ઇ સ. માં વર્મા નરેશ મંદિરનું પુનઃ નિર્માણ કરાવાની આજ્ઞા ભારત
સરકાર ને કરી પરંતુ લોક નિર્માણ વિભાગે આ જુના મંદિર ઉપર જીર્ણોદ્ધાર
કરાવ્યો મંદિરમાં ખેડજા બુદ્ધ ભગવાનની વિશાળ કાય મૂર્તિ છે.

બૌદ્ધી વૃક્ષ

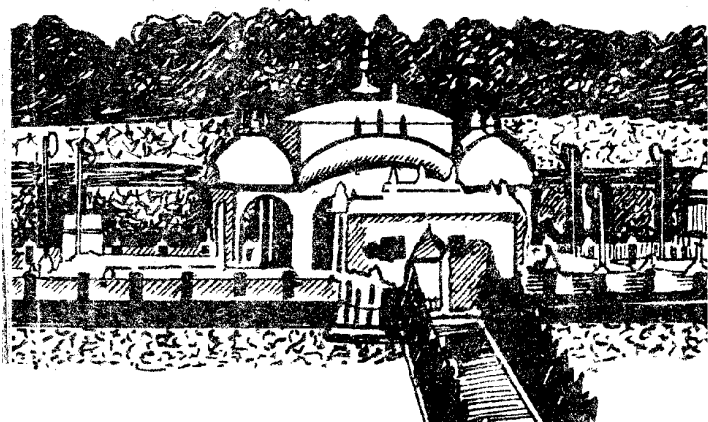
બુદ્ધ વૃક્ષ મંદિર ના પરિચયમાં છે અને જેને સતયુગની શાખા કહે છે
આજ સ્થળ પર એસીને બુદ્ધ પૂર્વમાં મુગ કરીને તપસ્યા કરી એને દિવ્ય
જ્ઞાનને પ્રાપ્ત કર્યું અજાસન દેવી પણ આજ વૃક્ષ ને બાલુમા છે અહિંયા
દક્ષિણ હિન્દુ યાત્રાલુઓ પિત્રોના ઉદ્ધાર માટે પિડદાન કરતા હતા હરિક
સિદ્ધાસન બુદ્ધના નિચે એક સિદ્ધાસન છે. કહેવાય છે કે આ સ્થાન વૃક્ષ અથવા
દિરાની જેમ સ્થિર અવિનાશી અંત આધાતુ સહન કરવા વાળું હતું

સંપત્તિ સ્થાન

સંપત્તિ સ્થાન— તથાગત ના ધ્યાનાવસ્થા તથા ' સમ સમ્માધિન પ્રાપ્તિ
અવસર સાત અટવાડિયા મુનિ કંઠવજા આવેલા સ્થાન (૧) બુદ્ધ વૃક્ષ

(૨) અનિ મિરસીયન ગુરુ આ એ સ્થાન પર બનવાવામાં આવ્યું હતું જ્યાં તથાગત શ્રદ્ધા પૂર્વક પૂજિ વૃક્ષની તરફ હિસા રહીને બેસી હતા (૨) ચક્રામના વિહારના ઉત્તર ની તરફ અનેકા ચક્રામના પર તથાગત ના પદ ચિન્હ (૪) રત્નાધર ભગવાન શુદ્ધનુ ધ્યાનાવસ્થિત રહેવાનુ ઘર (૫) રાજાચત્ર વક્ષ આનાથી વચાર્થ પ્રાચીન સ્થલ નો પતો લાગતો નથી (૬) અજપાલ નિગ્રોલ વૃક્ષ વધપિ આનુ વચાર્થ સ્થાનનુ પણ પતો લાગતો નથી છતાં પણ નરેન્દ્ર નદીના પૂર્વ કિનારા પર એક જગ્યાએ આ સ્થાન બનાવામાં આવ્યુ છે (૭) મુચલિન્દ ગ્રીલ :- મહાબોધિક મંદિર થી ૧ કિલોમીટર ઉત્તર થી એક તળાવ આગ્રીતનુ હોવાનું સ્થળ બતાવે છે બોધિ સરોવર :- મંદિરના દક્ષિણમાં એકસરો વર છે આ સરોવરને અતિ પવિત્ર માનવામાં આવે છે. અહિયાં તપસ્યા કરવાથી પૂર્વ શુદ્ધે સ્નાન કર્યું હતું :

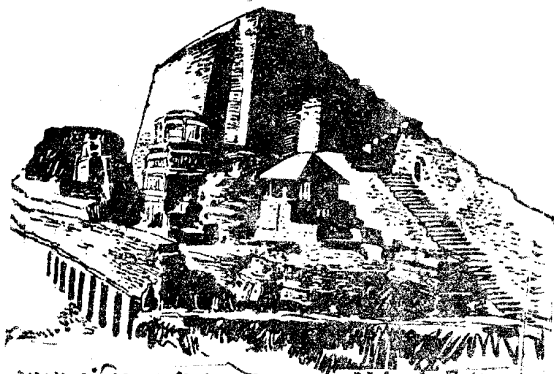
અશોક જંગલ :- મંદિરના દક્ષિણ તથા પશ્ચિમ ની તરફ ખોદાયેલા પાલ ૧૧ જંગલ છે જે અશોક ના સમયના બનાવામાં આયા છે અને પ્રાચીનતમ છે.

મુદ્રક- કુમાર પ્રિન્સર્સ, ૧૯, સિરેમત્ર આપના માર્ગ હંદોર ૪૫૨ ૦૦૪

૩૬૪૦૪

મુખ્ય મંદિર નાલન્દા

Nalanda Exitt.

મુખ્ય મંદિર (સ્થળ નં ૩)

નાલન્દા શહેર

વિશ્વ શાન્તિ સ્તૂપ

વિશ્વ શાન્તિ સ્તૂપ

Shanti Stupa

શાન્તિ સ્તૂપ

બોધ વૃક્ષ

MAHA-BODHI TEMPLE

BUDDHA-GAYA

મુખ્ય મંદિર બોધ ગયા

મહાબોધિ મંદિર બોધ ગયા

